

SU KASİDESİ

Saçma ey göz eşkden gönlümdeki odlara su
Kim bu denlü dutuşan odlara kılmaz çâre su

Âb-gündür günbed-i devvâr rengi bilmezem
Yâ muhîl olmuş gözümünden günbed-i devvâra su

Zevk-ı tîğundan aceb yoh olsa gönlüm çâk çâk
Kim mürûr ilen bırağur rahneler dîvâra su

Vehm ilen söyler dil-i mecrûh peykânun sözün
İhtiyât ilen içen her kimde olsa yara su

Suya virsün bâğ-bân gül-zârı zahmet çekmesün
Bir gül açılmaz yüzün tek virse min gül-zâra su

Ohşadabilmez gubârını muharrir hattuna
Hâme tek bahmahdan inse gözlerine kara su

Ârızun yâdıyla nem-nâk olsa müjgânun n'ola
Zayi olmaz gül temennâsıyla virmek hâra su

Gam günü itme dil-i bîmârdan tîgun dirîğ
Hayrdur virmek karanu gicede bîmâra su

İste peykânın gönül hecrinde şevkum sâkin it
Susuzam bir kez bu sahrâda menüm-çün ara su

Men lebün müştâkıyam zühhâd kevser tâlibi
Nitekim meste mey içmek hoş gelür hûş-yâra su

Ravza-i kûyuna her dem durmayup eyler güzâr
Âşık olmuş galibâ ol serv-i hoş-reftâra su

Su yolın ol kûydan toprağ olup dutsam gerek
Çün rakîbümdür dahî ol kûya koyman vara su

Dest-bûsı ârzûsıyla ger ölsem dostlar
Kûze eylen toprağum sunun anunla yâra su

Serv ser-keşlûk kılur kumrî niyâzından meger
Dâmenin duta ayağına düşe yalvara su

İçmek ister bülbülün kanın meger bir reng ile
Gül budağının mizâcına gire kurtara su

Tıynet-i pâkini rûşen kılmış ehl-i âleme
İktidâ kılmış tarîk-ı Ahmed-i Muhtâr'a su

Seyyid-i nev'-i beşer deryâ-yı dürr-i istifâ
Kim sepüpdür mu'cizâtı âteş-i eşrâra su

Kılmağ için tâze gül-zâr-ı nübüvvet revnakın
Mu'cizinden eylemiş izhâr seng-i hâra su

Mu'cizi bir bahr-ı bî-pâyân imiş âlemde kim
Yetmiş andan min min âteş-hâne-i küffara su

GÜNÜMÜZ TÜRKÇESİYLE

Ey göz, gönlümdeki ateşlere gözyaşından su saçma çünkü bu kadar tutuşmuş/yanmış ateşe su çare olmaz.

Gökyüzünün rengi [gerçekten] su renginde midir? Yoksa gözümünden akan yaşlar gökyüzünü kapladı [da bu yüzden mi öyle görüyorum?]

Gönlüm, kılıcının [darbelerinin verdiği] zevkten parça parça olsa şaşılacak ne var! Zira su, duvara [çarpa çarpa] zamanla yarıklar açar, izler bırakır.

Yaralı gönül/kırgın kalp, sevgilinin kirpiğinin [bakışının] sözünü/anlattıklarını korku ve endişe ile söyler. Tıpkı yarası olan kimsenin suyu dikkatli ve tedbirli içmesi gibi.

Bahçıvan, gül bahçesini suya versin [boşuna] zahmete girmesin. Bin gül bahçesini sulasa, senin yüzün gibi bir tane bile gül açılmaz.

Yazar/hattat, [kâğıda bakmaktan] gözlerine kalem gibi kara su inse de ince toz [gibi olan yazılarını] senin hattına [yüz hattına/ayva tüylerine] benzetemez.

Kirpiklerim, senin yanaklarını hatırlamakla/anmakla ıslansa şaşacak ne var? Gülü murad ederek dikene su vermek boşla gitmez.

Kederli günde, kılıcını [=kirpik/bakışını] hasta gönülden esirgeme. Karanlık gecede hastaya su vermek hayırlı bir iştir.

[Ey] gönül, [sevgili ile] ayrı iken onun kirpiklerini [kirpiklerinin ucundaki okları] iste ve arzumu sakinleştir. Susuz kaldım, bu çölde benim için bir kez su ara.

Ben dudaklarını arzuluyorum, zahitlerse kevseri. Öyle olması normal zira sarhoşa içki, ayık olana da su içmek hoş gelir.

Su, galiba o hoş salınışlı serviye âşık olmuş; her an durmadan köyünün/semtinin bahçesine akıp duruyor.

Toprak olup suyun yolunu kesmek ve o semte varmasını engellemek isterim. Çünkü [o] rakibimdir, suyun onun semtine gitmesine izin vermeyin.

Dostlar, eğer onun elini öpmek arzusuyla ölürsem; [kabrimin/bedenimin] toprağımdan bir testi yapın ve onunla sevgiliye su ikram edin.

Servi, kumrunun yakarışından dik başlılık eder (/ona kayıtsız kalır); suyun eteğini tutup ayağına gelip/düşüp yalvarması için.

[Gül ağacı/budağı/dikeni], bir hileyle/oyunla bülbülün kanını içmek istemiş meğer; su, gül ağacının mizacına girerek [bülbülü] kurtarsa!

Su, Ahmed-i Muhtâr'ın/Hz. Peygamber'in yoluna uymuş; [böylece] saf fıtratını dünya halkına apaçık göstermiş.

İnsanoğlunun efendisi, seçilmiş inciler denizi [olan Hz. Peygamber'in] mucizeleri, kötülerin ateşine su serper.

Sert taş, nübüvvetin gül bahçesinin güzelliğini tazelemek [canlandırmak] için mucize [olarak] su çıkarmış.

[O'nun] Mucizesi dünyada öyle sonsuz bir deniz imiş ki ondan kafirlerin ateşten evlerine binlerce/hesapsız su yetmiş/varmış.

Hayret ilen barmağın dişler kim itse istimâ
Barmağından virdüğün şiddet günü Ensâr'a su

Dostı ger zehr-i mâr içse olur âb-ı hayât
Hasmı su içse döner elbette zehr-i mâra su

Eylemiş her katreden min bahr-ı rahmet mevc-hîz
El sunup urgaç vuzû için gül-i ruhsâra su

Hâk-i pâyine yetem dir ömrlerdür muttasıl
Başını daşdan daşa urup gezer âvâre su

Zerre zerre hâk-i dergâhına ister sala nûr
Dönmez ol dergâhdan ger olsa pâre pâre su

Zikr-i na'tün derdine dermân bilür ehl-i hatâ
Eyle kim def-i humâr için içer mey-hâre su

Yâ Habîballâh yâ Hayre'l-beşer müştâkunam
Eyle kim leb-teşneler yanıp diler hemvâre su

Sensen ol bahr-ı kerâmet kim şeb-i Mi'râc'da
Şebnem-i feyzün yetürmüş sâbit ü seyyâra su

Çeşme-i hurşîdden her dem zülâl-i feyz iner
Hâcet olsa merkadün tecdîd iden mi'mâra su

Bîm-i dûzah nâr-ı gam salmış dil-i sûzânuma
Var ümîdüm ebr-i ihsânun sepe ol nâra su

Yümn-i na'tünden güher olmuş Fuzûlî sözleri
Ebr-i nîsândan dönen tek lü'lü-i şeh-vâra su

Hâb-ı gafletten olan bîdâr olanda rûz-ı haşr
Eşk-i hasretten tökende dîde-i bîdâra su

Umduğum oldur ki rûz-ı haşr mahrûm olmayam
Çeşme-i vaslun vire men teşne-i dîdâra su

Vezin: Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

Fûzûlî

Erdem Can Öztürk, Su Kasîdesi Şerhi

Şiddetli [zorlu/susuzluk] günde Ensâr'a parmağından su verdiğini
kim işitse, şaşkınlığından parmağını ısıtır.

[Hz. Peygamber'in] dostu olanlar yılan zehri içse, o zehir ölümsüz-
lük suyuna döner. Düşmanı olanlar da su içse, o su yılan zehrine
döner.

[Hz. Peygamber] abdest almak için elini uzatıp gül yüzüne su vur-
duğunda, [dökülen] her bir damladan bin rahmet denizi dalgalan-
mıştır.

Su, [Hz. Peygamber'in] ayağının toprağına varmak için ömrü bo-
yunca başını taştan taşa vurarak avare gezer [durur].

Su, zerre zerre [Hz. Peygamber'in] dergâhının toprağına nur
salmak/götürmek ister. Eğer parça parça olsa bile o dergâhtan
dönmez.

Sarhoş [kimsenin] sarhoşluğunu gidermek için su içmesi [gibi], ha-
talı kullar / günahkâr [kimseler] [senin] methini zikretmeyi derdine
derman bilir.

Ey Allah'ın sevgilisi, ey insanların en hayırlısı, tıpkı susuzluktan
dudağı kuruyanların her an yanıp su diledikleri gibi seni öylesine
arzuluyorum/özlüyorum.

Sen o keramet denizisin ki Mirac gecesi senin feyzinin çiy tanesi,
sabit ve hareketli gezegenlere/yıldızlara su ulaştırmış.

Mezarını yenileyen mimara su lazım olsa, güneş çeşmesinden her
an feyizli su iner.

Cehennem korkusu, yanmış gönlüme gam ateşi salmış. [Senin]
ihsan bulutun o ateşe su serpecek, [buna] ümidim var.

Suyun nisan yağmurunda şahlara layık iri inciye dönüşmesi gibi
Fuzûlî'nin sözleri de [Hz. Peygamber'in] bereketli/uğurlu methiyle
inciye dönüştü.

Mahşer günü olduğunda, gaflet uykusundan uyanan; hasret göz-
yaşından, uyanık gözlere su döktüğünde [/ağladığında]...

Umduğum odur ki [senin] kavuşma çeşmen, ben [senin] güzel
yüzüne susamış olana su vere, mahşer günü mahrum kalmayam.